

17 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 797/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική σε αντίθεση προς εκτελεστή πράξη — Οι καθιερωμένες αρχές κρίσεως και οι περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση.

Οι αιτητές στράφηκαν κατά της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να τους χορηγήσουν αύξηση της ποσότητας γάλακτος που θα ελάμβαναν από αυτούς χωρίς όμως να προσβάλλουν τον ίδιο τον καθορισμό της ποσότητας αυτής που είχε προηγουμένως αποφασιστεί. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 10

Το επίδικο θέμα πρέπει να κριθεί πάνω στη βάση των καθιερωμένων αρχών αναφορικά με τα κριτήρια διάκρισης μεταξύ εκτελεστών και βεβαιωτικών πράξεων. (Βλ. συναφώς την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δήμος Λευκωσίας v. Μέλιως Γεωργίου*). Τα επιχειρήματα των αιτητών ήταν προσαρμοσμένα στην εισήγησή τους πως δεν προηγήθηκε άλλη εκτελεστή πράξη. Δεν υποστήριξαν καν πως η απόφαση της 24 Ιουλίου 1995 ήταν το αποτέλεσμα νέας έρευνας ή εκτίμησης νέων στοιχείων ή ότι, τέλος πάντων, ενυπάρχει οτιδήποτε που θα αναβάθμιζε την προσβαλλόμενη απόφαση σε εκτελεστή. Το ίδιο το αίτημα που υπέβαλαν προς τον Οργανισμό απλώς αναφερόταν στην πληροφορία τους πως είχε δοθεί αύξηση σε άλλους όπως και στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζαν. Αυτά 15 20

4 Α.Α.Δ. Σκουλιάς κ.ά. ν. Οργαν. Κυπρ. Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας

5 όμως δε συνιστούσαν νέα στοιχεία ούτε και θα μπορούσαν, αφ' εαυτών, να επιδράσουν πάνω στον καθορισμό της "ποσόστωσης" η οποία διεπόταν από άλλα, συγκεκριμένα, κριτήρια. Τελικά δε ούτε και οι λόγοι ακυρότητας που προτάθηκαν συνδέονται προς τους λόγους για τους οποίους οι αιτητές ζήτησαν αύξηση της "ποσόστωσης" τους.

10 Το Δικαστήριο κατέληξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική των αποφάσεων της 3 Ιανουαρίου 1995 και 9 Φεβρουαρίου 1995. Αυτές δεν μπορούν να αναθεωρηθούν σ' αυτή τη διαδικασία, και η προσφυγή δεν στρέφεται κατά εκτελεστής διοικητικής πράξης.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

15 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Συμβούλιο των Κεντρικών Σφαγείων (Κοφίνου) και/ή Άλλοι ν. Ρωσσία (1996) 3 Α.Α.Δ. 39,

20 *Δήμος Λευκωσίας ν. Γεωργίου (1996) 3 Α.Α.Δ. 191.*

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόρριψης του αιτήματος των Αιτητών για τη διαφοροποίηση των ποσοστώσεών τους.

Κ. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.

Ν. Χ'Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30 *Cur. adv. vult.*

35 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Στις 3 Ιανουαρίου 1995, με επιστολή του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας προς τους αιτητές, καθορίστηκε η "ποσόστωση" τους για το 1995. Η ποσότητα δηλαδή του γάλακτος τους που θα παραλάμβανε ο Οργανισμός έναντι της καθορισθείσας τιμής στο πλαίσιο του Σχεδίου Προγραμματισμού Γάλακτος. Στις 9 Φεβρουαρίου 1995, μετά από σχετικό αίτημα, παραχωρήθηκε κάποια αύξηση υπέρ του δεύτερου αιτητή. Οι αιτητές, με επιστολές τους ημερομηνίας 24 Ιουλίου 40 1995, ζήτησαν διαφοροποίηση των "ποσοστώσεών" τους. Το αίτημά τους απερρίφθη στη συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού ημερομηνίας 5 Ιουλίου 1995.

Με την προσφυγή τους, η οποία καταχωρίστηκε στις 5 Σεπτεμ-

βρίου 1995, οι αιτητές προσβάλλουν το κύρος αυτής της τελευταίας απόφασης, ως εκτελεστής διοικητικής πράξης. Οι καθ' ων η αίτηση προτείνουν πως η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Είναι η εισήγησή τους πως η απόφαση της 5 Ιουλίου 1995 είναι βεβαιωτική. Επίσης ότι εκπροθέσμως επιχειρείται τώρα ο έλεγχος της νομιμότητας του Σχεδίου Προγραμματισμού Γάλακτος το οποίο εισάχθηκε από το 1990. Και ακόμα ότι οι αιτητές δεν θα νομιμοποιούνταν να προσβάλλουν το Σχέδιο εν πάση περιπτώσει αφού το είχαν αποδεχθεί ανεπιφύλακτα. Είναι συναφώς παραδεκτό πως οι "ποσοτώσεις" καθορίζονται βάσει του Σχεδίου από το 1990.

Είναι η θέση των αιτητών πως αφού, όπως ισχυρίζονται, το Σχέδιο δεν εγκρίθηκε από τον Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας όπως απαιτεί ο περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας Νόμος του 1969 (Ν.4/69 όπως τροποποιήθηκε) είναι πράξη ανυπόστατη η οποία δεν θα μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Όπως, συνεχίζουν, και οι αποφάσεις της 3 Ιανουαρίου 1995 και 9 Φεβρουαρίου 1995 με τις οποίες καθορίστηκε η τωρινή "ποσόστωση" αφού και αυτές είχαν στη βάση της το Σχέδιο. Παρέπεμψαν συναφώς στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Συμβούλιο των Κεντρικών Σφαγείων (Κοφίνου) και/ή Άλλοι ν. Όμηρου Ρωσσίδη* (1996) 3 Α.Α.Δ. 39 στην οποία πράγματι διαπιστώθηκε πως πράξη που δεν τελειώθηκε με την απαιτούμενη έγκριση, ως μή εκτελεστή, δεν μπορεί να αναθεωρηθεί. Κατά την εισήγησή τους, μόνο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εκτελεστή αφού εμπεριέχει την άρνηση του Οργανισμού να ικανοποιήσει το αίτημά τους.

Οι καθ' ων η αιτηση επικαλέστηκαν έγγραφο το οποίο κατά τη δική τους άποψη συνιστά έγκριση του Σχεδίου από τον Υπουργό αλλά δεν δικαιολογείται να δω το θέμα από τη σκοπιά αυτή. Επίσης δεν χρειάζεται να εξετάσω το συμβατό των εισηγήσεων των αιτητών προς το ίδιο το αίτημα που υπέβαλαν προς τον Οργανισμό. Όπως αναφέρουν και στην προσφυγή τους, ζήτησαν όπως αναθεωρηθεί "το όριο της επιτρεπόμενης ποσόστωσης παραλαβής και /ή παραγωγής γάλακτος", εννοείται στο πλαίσιο του Σχεδίου, αφού χωρίς αυτό δεν θα μπορούσε να τίθεται ζήτημα "ποσόστωσης".

Ανεξάρτητα από το ζήτημα του προσβλητού της απόφασης για την εφαρμογή του Σχεδίου, παρενεβλήθη η επιβολή της "ποσόστωσης" με τις αποφάσεις της 3 Ιανουαρίου 1995 και 9 Φεβρουαρίου 1995. Αυτές οι αποφάσεις ήταν αυτοτελείς εκτελεστές πράξεις αφού τα περί την ανάγκη έγκρισης από τον Υπουργό δεν αναφέρονται σ' αυτές. Η κατ' ισχυρισμό μη έγκριση του Σχεδίου από τον

Υπουργό θα μπορούσε να προβληθεί ως λόγος ακυρότητάς τους στο πλαίσιο προσφυγής κατ' αυτών όχι όμως και ως συστατικό τους στοιχείο ώστε να τους αφαιρείται η εκτελεσιμότητα.

- 5 Επομένως, το επίδικο θέμα πρέπει πλέον να κριθεί πάνω στη βάση των καθιερωμένων αρχών αναφορικά με τα κριτήρια διάκρισης μεταξύ εκτελεστών και βεβαιωτικών πράξεων. (Βλ. συναφώς την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δήμος Λευκωσίας ν. Μέλπω Γεωργίου* (1996) 3 Α.Α.Δ. 191. Τα επιχειρήματα
- 10 των αιτητών ήταν προσαρμοσμένα στην εισήγησή τους πως δεν προηγήθηκε άλλη εκτελεστή πράξη. Δεν υποστήριξαν καν πως η απόφαση της 24 Ιουλίου 1995 ήταν το αποτέλεσμα νέας έρευνας ή εκτίμησης νέων στοιχείων ή ότι, τέλος πάντων, ενυπάρχει οτιδήποτε που θα αναβάθμιζε την προσβαλλόμενη απόφαση σε εκτελε-
- 15 στή. Το ίδιο το αίτημα που υπέβαλαν προς τον Οργανισμό απλώς αναφερόταν στην πληροφορία τους πως είχε δοθεί αύξηση σε άλλους όπως και στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζαν. Αυτά όμως δεν συνιστούσαν νέα στοιχεία ούτε και θα μπορούσαν, αφ' εαυτών, να επιδράσουν πάνω στον καθορισμό της “ποσόστωσης” η οποία διεπόταν από άλλα, συγκεκριμένα, κριτήρια. Τελικά
- 20 δε ούτε και οι λόγοι ακυρότητας που προτάθηκαν συνδέονται προς τους λόγους για τους οποίους οι αιτητές ζήτησαν αύξηση της “ποσόστωσης” τους.
- 25 Καταλήγω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική των αποφάσεων της 3 Ιανουαρίου 1995 και 9 Φεβρουαρίου 1995. Αυτές δεν μπορούν να αναθεωρηθούν σ' αυτή τη διαδικασία, και η προσφυγή δεν στρέφεται κατά εκτελεστής διοικητικής πράξης. Απορρίπτεται ως απαράδεκτη, με έξοδα. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.
- 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.